

บันทึก

เรื่อง ขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (กรณีผู้ส่งออก
ไม่นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการขายสินค้าไปต่างประเทศเข้ามา
ในราชอาณาจักร จะเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๔๐ หรือไม่)

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค.๐๖๐๕/๐๐๗๓๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๘
ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมศุลกากรขอรื้อปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการ
ส่งออกหรือนำเงินตราออกนอกประเทศโดยฝ่าฝืนกฎหมายมีข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

๑. ผู้ส่งออกได้สำแดงราคาสินค้าในใบขนสินค้าขาออกที่ส่งออกไปขาย
ต่างประเทศต่ำกว่าราคาที่ซื้อขายกันจริงเพื่อผ่านพิธีการทางศุลกากร และได้นำเงินตรา
ต่างประเทศตามจำนวนที่ปรากฏในใบขนสินค้าขาออกเข้ามาในประเทศไทย ดังนั้น จึงมีเงินตรา
ต่างประเทศที่ได้จากการขายสินค้าอีกส่วนหนึ่งที่ยังไม่ได้นำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร

๒. ผู้ส่งออกได้ส่งสินค้าไปขายต่างประเทศ โดยได้สำแดงราคาในใบขนสินค้าขา
ออกถูกต้องแล้ว แต่ได้นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการขายสินค้าเข้ามาในประเทศไทยเพียง
บางส่วน และได้ขายเงินตราต่างประเทศจำนวนดังกล่าวให้ธนาคารผู้รับอนุญาต ดังนั้น จึงมี
เงินตราต่างประเทศอีกส่วนหนึ่งที่ได้จากการขายสินค้าดังกล่าวซึ่งยังไม่ได้นำเข้าเข้ามาในประเทศไทย

๓. ผู้ส่งออกได้ส่งสินค้าไปขายต่างประเทศ โดยได้สำแดงราคาในใบขนสินค้าขา
ออกถูกต้อง แต่ได้นำเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการขายสินค้าดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร
เลย

กรมศุลกากรจึงขอรื้อว่า การกระทำดังกล่าวทั้งสามกรณีจะเป็นความผิดตาม
มาตรา ๒๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ หรือไม่

^๑มาตรา ๒๗ ผู้ได้นำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือ
ที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในราชอาณาจักรไทยก็ดี หรือที่ส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอก
พระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามาหรือส่งออกก็ดี หรือย้าย
ถอนไปหรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนี้ จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้าที่
มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บหรือเก็บหรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือ
จัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใด ๆ
ของเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษี
ศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า
ส่งของออกขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของ โดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกรมศุลกากรแล้ว ปรากฏว่าข้อหารือทั้ง ๓ ข้อ นั้น มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยอยู่เพียงประเด็นเดียว คือ การที่ผู้ส่งออกได้ส่งสินค้าไปขายต่างประเทศแต่ไม่นำเงินตราต่างประเทศทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้จากการขายสินค้านี้เข้ามาในราชอาณาจักร จะเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณามาตรา ๒๗ ดังกล่าวแล้วเห็นว่า ความที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการนำของเข้าหรือส่งออกโดยกระทำการตั้งที่มาตรานี้บัญญัติว่าเป็นความผิด ถึงแม้จะมีมาตรา ๘ ทวิ^๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๙ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒ บัญญัติให้ถือว่า เงินตราต่างประเทศที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเป็น "ของ" ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก็ตาม แต่ความในวรรคสองของมาตรา ๘ ทวิ นั้น ได้บัญญัติว่า ต้องมีการกระทำในการส่งหรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำเงินตราต่างประเทศออกนอกหรือเข้ามาในประเทศ แต่การละเลยไม่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาขายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนดตามข้อ ๑๖^๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความใน

ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของ ซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๓มาตรา ๘ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งหรือนำเงินออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทย ให้ถือว่าเงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศเป็นของตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

การส่งหรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำ หรือช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการส่งหรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศ ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทย โดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ถือว่าเป็นการส่งหรือนำของต้องจำกัดออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย และให้นำบทกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ว่าด้วยการตรวจของและป้องกันลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึดและริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำผิด การแสดงเท็จและการฟ้องร้อง มาใช้บังคับแก่การกระทำดังกล่าว รวมทั้งบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้อง

^๔ข้อ ๑๖ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไป บุคคลใดส่งของออกนอกประเทศต้องจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของนั้น และจะต้องขายเงินตราต่างประเทศนั้นแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้นำ

เมื่อเห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีอาจออกคำสั่งเป็นการทั่วไป กำหนดให้ผู้ส่งออกซึ่งของใดหรือส่งออกซึ่งของไปยังประเทศใดจัดให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสกุลใดและหรือโดยวิธีใด และกำหนดให้ขายเงินตราต่างประเทศที่ต้องจัดให้ได้มานั้นแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่รัฐมนตรี

พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ หาได้มีการกระทำอันเป็นการส่ง
ขออกหรือนำของเข้า ฯลฯ ตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แต่ประการใดไม่ จึงไม่อาจเป็น
ความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบูรณ์
(นายอมร จันทสมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๒๘

กำหนด

คำสั่งของรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้